

PRACOWNIA OTWARTYCH INTERPRETACJI SZTUKI

KIEROWNIK PRACOWNI: DR HAB. RAFAŁ ŁUBOWSKI, PROF. NADZW. UAP
KONTAKT: lubowski@poczta.fm / +48601493690 / www.boettner-lubowski.pl

TREŚCI MERYTORYCZNE PRZEDMIOTU

Pracownia Otwartych Interpretacji Sztuki w swych założeniach programowych łączy aktywność z dziedziny tworzenia realizacji artystycznych z próbami namysłu teoretycznego nad temat sztuki i jej zagadnień. Powstające w ramach programu pracowni wypowiedzi artystyczne mają reprezentować powiązania, dialog i relacje z innymi dziełami sztuki i postawami twórczymi w celu formułowania wieloznacznych refleksji typu: „sztuka o sztuce”, „sztuka o kulturze”, „sztuka o artystycznych językach i tradycjach twórczych”. Nazwa pracowni wskazuje na to że: po pierwsze – dopuszczalna jest szeroko rozumiana swoboda w doborze medium i rozwiązań wizualnych w przypadku tworzenia realizacji artystycznych (od środków tradycjonalistycznych po zdecydowanie niekonwencjonalne) oraz pod drugie – że powstające prace miałyby się cechować wieloznacznością i otwartością formułowanych przekazów i sposobów myślenia o sztuce. Realizacje tego rodzaju mogą być ciekawe i cenne z kulturowego punktu widzenia, bowiem stawać się one mogą nośnikami komentarzy na temat istniejących już dzieł sztuki lub przynajmniej częściowo formami niekonwencjonalnych przejawów tzw. para-krytyki artystycznej. Poza tym mogą one także stanowić ciekawy punkt wyjścia do podejmowania rozmaitych przedsięwzięć z dziedziny edukacji artystycznej, adresowanej do szerokiego kręgu młodzieży i dorosłych. Z drugiej natomiast strony można także z powodzeniem przekazywać przez tego typu realizacje artystyczne indywidualne deklaracje i poglądy twórcze.

WYBRANE PROBLEMY ZADAŃ PRAKTYCZNYCH, OBJĘTYCH PROGRAMEM PRACOWNI:

NIEKONWENCJONALNA „ALEGORIA” – realizacja przestrzenna, obrazująca wybrane pojęcie z teorii sztuki (takie jak np.: awangarda, tradycja, itp.), w taki sposób, aby stworzyć wieloznaczną refleksję „o sztuce” z możliwością aluzyjnego sugerowania również przesłań o innym charakterze;

GRA IKONOGRAFICZNA LUB KONWENCJONALNA – realizacja, podejmująca rodzaj refleksji na temat umowności określonych motywów ikonograficznych w sztuce, bądź jej określonych konwencji stylistycznych poprzez odniesienie do dzieł je reprezentujących na zasadach polemicznych;

WIZUALNA, WIELOZNACZNA ANALIZA WYBRANEGO DZIEŁA SZTUKI – propozycja takiego sposobu artystycznego odniesienia się do wybranego dzieła sztuki dawnej lub współczesnej, aby uruchomić element analizy jego treści, bądź zawartych w nim rozwiązań artystycznych w inny i bardziej otwarty sposób niż podejmuje to analiza w postaci teoretycznego tekstu;

„HOMMAGE À ...” – próba niekonwencjonalnego odniesienia się do dzieła, twórczości czy praktyk artystycznych wybranego twórcy na zasadach afirmatywnych bądź polemicznych z jednoczesną próbą stworzenia komentarza „meta-artystycznego”;

REALIZACJA WIZUALNA O SZTUCE JAKO NIEKONWENCJONALNA FORMA PARA-KRYTYKI ARTYSTYCZNEJ – próba stworzenia pracy przestrzennej, która dokonywałaby niekonwencjonalnie pojmowanej analizy, komentarza lub krytyki określonej postawy, wydarzenia lub zjawiska artystycznego z kręgu sztuki aktualnej;

REALIZACJA WIZUALNA O SZTUCE JAKO MOŻLIWOŚĆ ARTYKUŁACJI INDYWIDUALNEJ I OSOBISTEJ JEDNOCZEŚNIE DEKLARACJI TWÓRCZEJ;

EDUKACYJNY POTENCJAŁ REALIZACJI WIZUALNEJ O SZTUCE – próba stworzenia wypowiedzi artystycznej, która stałaby się ciekawym punktem wyjścia, pretekstem, czy przedmiotem akcji o charakterze edukacyjnym dla młodzieży i dorosłych.

PORUSZANE ZAGADNIENIA TEORETYCZNE:

Współczesne sztuki wizualne a praktyki intertekstualne budowy wypowiedzi artystycznej / Cytat w sztukach plastycznych: próba typologii i charakterystyki rozmaitych rodzajów wizualnych przytoczeń w sztuce współczesnej i dawnej / Status i konteksty występowania kopii w rzeźbie i w sztukach plastycznych / Falszyfik, plagiat, fałszerstwo – naganne etycznie formy a-indywidualnego naśladownictwa w sztuce.

PROPOZYCJE TEMATÓW DO REALIZACJI W I SEMESTRZE ROKU AKADEMICKIEGO 2016/2017:

1) SZEROKO ROZUMIANA TWÓRCZA MODYFIKACJA REPRODUKЦИИ WYBRANEGO DZIEŁA SZTUKI DAWNEJ LUB WSPÓŁCZESNEJ W CELU UZYSKANIA CIEKAWYCH EFEKTÓW EMOTYWNYCH I TREŚCIOTWÓRCZYCH;

2) „HOMMAGE À ...” – próba niekonwencjonalnego odniesienia się do dzieła, twórczości czy praktyk artystycznych wybranego twórcy na zasadach afirmatywnych bądź polemicznych z jednoczesną próbą stworzenia komentarza „meta-artystycznego”;

lub propozycje własne, lub inny temat z podanych powyżej.

PORUSZANE ZAGADNIENIA TEORETYCZNE:

Współczesne sztuki wizualne a praktyki intertekstualne budowy wypowiedzi artystycznej / Cytat w sztukach plastycznych: próba typologii i charakterystyki rozmaitych rodzajów wizualnych przytoczeń w sztuce współczesnej i dawnej / Status i konteksty występowania kopii w rzeźbie i w sztukach plastycznych / Falszyfik, plagiat, fałszerstwo – naganne etycznie formy a-indywidualnego naśladownictwa w sztuce.

SPIS ZALECANYCH LEKTUR

Balbus S., *Między stylami*, Kraków 1996;
Benjamin W., *Dzieło sztuki w epoce możliwości jego technicznej reprodukcji*, w: „Estetyka i film”, Helman A. (red.), Warszawa 1972;
Białostocki J., *Innowacja i repetycja*, w: „Oryginał, kopia, replika”, Warszawa 1971;
Boettner-Łubowski R., *Dyskurs kopii a przestrzenie doświadczeń rzeźby. Część I*, w: „Orońsko. Kwartalnik Rzeźby”, nr 3/2004;
Boettner-Łubowski R., *Dyskurs kopii a przestrzenie ... Część II*, w: „Orońsko. Kwartalnik Rzeźby”, nr 4/2004;
Boettner-Łubowski R., *Dyskurs kopii a przestrzenie ... Część III*, w: „Orońsko. Kwartalnik Rzeźby”, nr 1-2/2005;
Boettner-Łubowski R., *Modernizm a postmodernistyczne cytaty struktur*, w: „Modernizm w lustrze współczesności”, Jagielski J. i Gajewska G. (red.), Wydawnictwo Fundacji Collegium Europaeum Gnesnense, Gniezno 2006;
Boettner-Łubowski R., *Rzeźbiarskie cytaty struktur. Część I*, w: „Orońsko. Kwartalnik Rzeźby”, nr 4/2005;
Boettner-Łubowski R., *Rzeźbiarskie cytaty struktur. Część II*, w: „Orońsko. Kwartalnik Rzeźby”, nr 1/2006;
Culler J., *Presupozycje i intertekstualność*, w: „Pamiętnik Literacki” LXXI, 1980, z. 3;
Danek D., *O cytatach struktur, (Quasi-cytatach)*, w: „O polemice literackiej w powieści”, Warszawa 1972;
Eco U., *Dopiski na marginesie „Imienia Róży”*, w: tenże, „Imię Róży”, Warszawa 1993;
Głowiński M., *O intertekstualności*, w: „Pamiętnik Literacki”, LXXVII, 1986, z. 4;
Jencks Ch., *Architektura postmodernistyczna*, Wydawnictwo Arkady, Warszawa 1987;
Kębliński J., *W sprawie wartościowania kopii w sztukach plastycznych*, w: „O wartości dzieła sztuki”, Ryszkiewicz A. (red.), Warszawa 1968;
Kristeva J., *Problemy strukturyzowania tekstu*, tłum. Krzemień W., w: „Pamiętnik Literacki”, 1972, zb. 4;
Kostołowski A., *Sztuka i jej meta-*, Bunkier Sztuki, Kraków 2005;
Kostołowski A., *Od kopii do plagiatu i z powrotem*, w: „Dyskurs. Zeszyty Naukowo-Artystyczne Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu”, nr 1/2003-2004;
Majewska K., *Intertekstualność w filmie – odmiany i egzemplifikacje*, w: „Studia Filmoznawcze”, 19, Wrocław 1998;
Morawski St., *O cytacie bez cytatu*, w: „Nurt. Miesięcznik społeczno-kulturalny”, nr 8/1966;
Nycz R. (red.), *Postmodernizm. Antologia przekładów*, Kraków 1997;
Nycz R., *Tekstowy Świat*, Kraków 2000;
Sztabiński G., *Awangarda a postmodernizm: zagadnienie cytatu*, w: „Awangarda w perspektywie postmodernizmu”, Dziamski G. (red.), Poznań 1996;
Sztabiński G., *Cytat i gra. Problem postmodernizmu w sztukach plastycznych*, w: „Postmodernizm po polsku”, Łódź 1988;
Van de Waal H. (H.), *Problemy stylistyczne fałszyfikatu (1962)*, w: „Pojęcia, problemy, metody współczesnej nauki o sztuce”, Białostocki J. (red.), Warszawa 1976;
+ odniesienia do innych lektur w miarę danych potrzeb, wynikających z toku zajęć i realizowanych projektów.

METODY OCENY:

Na ocenę wpływają: aktywne uczestnictwo w zajęciach i zaangażowanie studenta w podejmowaniu indywidualnych poszukiwań artystycznych oraz stopień jakości przedstawionych przez niego prac wizualnych.

FRAGMENT WYSTAWY KOŃCOWOROCZNEJ PRACOWNI – ROK AKADEMICKI 2013/2014

Linki: <https://www.facebook.com/PracowniaOtwartychInterpretacjiSztuki/?ref=bookmarks>